

Akta Nokturna

Periodiek Traktaat van Alternatieve Studentenvereniging Karpe Noktem
3e editie, 8e jaargang, Februari 2012 - Maart 2012

MENS & DIER

INHOUD

Ook een jaartje besturen?

Pagina 3

Villapolitiek: een voortdurende strijd

Pagina 11

Kerstgala

Pagina 12

Thema: Mens & Dier

Kattenkwaad

Pagina 5

De uil

Pagina 6

Katers

Pagina 7

Carnivoortje pesten

Pagina 13

Rubrieken

Leden Doorgelicht

Pagina 14

Quotes

Pagina 15

COLOFON

Akta Nokturna is het tweemaandelijkse ledenblad van Alternatieve Studentenvereniging Karpe Noktem. Oude Akta's vind je op de website. Heb je kopij? Mail dan naar [kopij@karpennoktem.nl](mailto:karpennoktem.nl)

Hoofdredactie

Yurre Wieken [YW]

Redactie

Koen van den Bisen [KB]
Shane Bozelie [SB]
Marlies van der Burgh [MB]
Susanne Geuze [SG]
Els Lunding [EL]
Noëma Neijboer [NN]
Astrid van Roosmalen [AR]
Rik Sprenkels [RS]

Eindredactie

Carlien Alferink [CA]

Vormgeving

Paul van Leeuwen [PL]

Voorkant

Loesje Jacobs [LJ]

Redactieadres

aktanokturna@

Proloog

Van de moderne mens wordt weleens gezegd dat hij de eerste diersoort is die zich heeft losgemaakt van Moeder Natuur. Door haar cultuur, technologie en grote steden hebben heeft de mensheid de natuur teruggedrongen en vervangen door haar eigen kunstmatige leefwereld. Grotten zijn vervangen door huizen, beekjes zijn vervangen door waterleidingen en gootstenen en het kampvuur hebben plaats gemaakt voor de cv-ketel. Door de verworchenheden van de medische technologie zijn de meeste verwondingen en ziektes geen bedreiging meer voor het menselijk bestaan.

Dit is natuurlijk slechts deels waar. Het geldt vooral voor de westerse

mens. In de Derde Wereld heeft de mens een veel directere relatie met de natuur. Sommige stammen in Zuid-Amerika leven nog min of meer hetzelfde als de Cro-Magnonmens tienduizenden jaren geleden. Voor deze stammen is de natuur iets wat bij hun leven hoort, niet een primitief overblijfsel uit een ver verleden of iets wat door de geïndustrialiseerde, technologische beschaving overwonnen en ingedam moet worden.

Wat de moderne mens, ook die in het Westen, wel grotendeels heeft behouden is haar innige band met andere dieren. Veganisten buiten beschouwing gelaten zijn andere dieren nog steeds een belangrijke bron

van voedsel en andere middelen (denk bijvoorbeeld ook aan leer). Sommige culturen gebruiken dieren om levensmiddelen te maken. En los van dit functionele aspect fascineren dieren ons ook: we bekijken ze in boeken, museumtentoonstellingen, circussen, dierentuinen en natuurdocumentaires. Verder hebben veel mensen een of meerdere huisdieren. Meestal zijn dit katten, honden, hamsters of goudvissen, maar soms ook exotischere dieren als hangbuikzwijnen, papegaaien, slangen en spinnen. Hoewel we ons los hebben gemaakt van de natuur fascineert zij ons nog steeds.

In deze editie wordt het een beestenboel! De redactie onderzoekt de band

tussen mens en dier in haar vele verschijningsvormen, van anekdotes over huisdieren tot mythologische kruisingen tussen mensen en dieren. Hoe beestachtig is de mens, en nog belangrijker – hoe beestachtig zijn wij bij Karpe Noktem nu eigenlijk? Deze en andere vragen worden beantwoord in deze grommende, harige en klauwende editie van de *Akta Nokturna!*

[YW]

Nachtpost

Ik wil mij graag beklagen over een wekelijks terugkerend fenomeen. Ik denk dat iedereen weet waar ik het over heb als ik zeg 'Er is er 1 jarig'. Het gaat natuurlijk over dat ONTZETTEND irriterante gezang dat elke week weer opnieuw klinkt tijdens de zogehete 'Schreeuw' op de borrel.

Zodra de klok maandagavond 11 uur slaat klinkt er een luid gezang uit de Kelder van de Villa. Het is weer zover: 'er is weer iemand jarig'. Hoe ontzettend gefrustreerd raak ik daar toch elke week weer van! Het wordt tijd dat dit geschreeuw eens ophoudt.

Allereerst is het superirritant dat – nadat de laatste noot bereikt is – er nog luidkeelse 'HIEPHIEP HOERA'S' volgen bij elke adempauze van onze voorzitter. Ik wil verdorie gewoon de agenda van die week horen zonder telkens afgeleid te worden door laag schreeuwende basstemmen. De continue onderbrekingen zijn erg afleidend en ik ben hierdoor het vorige agendapunt al vergeten zodra de volgende (dan eindelijk) wordt genoemd.

Ten tweede vind ik het al vervelend dat we elke week überhaupt naar die Schreeuw moeten luisteren. Ik wil op

een borrel gewoon praten met mensen, stil moeten zijn doe ik al genoeg op de uni. Door dat gezang en geschreeuw duurt dit hele gebeuren NOG veel langer. En JA, ik weet dat ik niet stil hoeft te zijn, aangezien ik gewoon mee zou kunnen zingen, maar daarvoor verwijs ik naar mijn vorige argument.

Als laatste geloof ik dat er op deze manier een totale devaluatie ontstaat van dit specifieke verjaardagslied, doordat het elke week zonder enige betekenis wordt toegezongen aan iemand die helemaal NIET jarig is. Als ik straks jarig ben hoeven jullie dit niet voor mij te gaan

zingen. Ik hoop dat ik mijn punt heb gemaakt en dat deze onzin nu eindelijk zal ophouden.

Met vriendelijke groeten,
Een lid dat nog lang niet jarig is.

Ook een jaartje besturen?

Hoewel we bij het ter perse gaan van deze Akta pas halverwege het verenigingsjaar zijn wordt er al volop gezocht naar een nieuw bestuur. Waarschijnlijk heb je al een mailtje van de 'SoCo' (sollicitatiecommissie) gehad of je interesse hebt in het bestuur, en ben je door hen lastiggevallen op een borrel. Ik ga je nu uitleggen waarom je vooral ja moet zeggen.

Toen ik tijdens de intro van 2009 voor het eerst de naam 'Karpe Noktem' hoorde vallen was ik absoluut niet van plan om bij een studentervereniging te gaan. Dat waren in mijn ogen toch allemaal ballenclubjes waar het vooral om bier zuipen draaide. Ik was niet van plan op kamers te gaan en stond niet eens ingeschreven bij de SSHN. Arnhem was dichtbij genoeg. Gelukkig deed mijn mentorgroepje Karpe Noktem aan, het was meen ik tijdens de Int'rock. De band was al weg en de trouwe KN-dj's draaiden op volle toeren. Ik was meteen verkocht. Ik had nooit verwacht op een studentenfeest mijn favoriete bands te horen, en de mensen spraken mij ook aan. Geen elitaire popi-jopi's in pak en das, maar gewone gezellige mensen die net als ik gewoon wat anders waren dan de rest. Eigenzinnig, misschien een beetje excentriek, maar vooral gewoon zichzelf. Hier wilde ik wel bij horen. Toen mij een inschrijfformulier onder de neus werd geschoven tekende ik dan ook meteen.

Al gauw wilde ik zelf ook mee helpen aan deze gezellige vereniging. Ik werd lid van de redactie van de Akta en ging bij de net opgerichte IntegraCie. Later ging ik ook

nog muziek draaien als lid van de Draai. Meer commissies volgden, en in april 2010 werd ik gebombardeerd tot hoofdredacteur van de Akta. Bijna twee jaar later ben ik alweer een half jaar secretaris in het bestuur.

Het grootste plezier van besturen zit hem – althans voor mij persoonlijk – eigenlijk juist in de kleinere dingen. Na twee jaar veel gezellige borrels en feesten bezocht te hebben is het een leuke en vooral belonende ervaring om eens zelf op zo'n borrel de verantwoordelijkheid te hebben en ervoor te zorgen dat ook andere een leuke tijd hebben. Je doet het niet alleen – je wordt bijgestaan door tappers en dj's die zorgen dat er drank en muziek is – maar bent wel een belangrijke spil in het geheel. Jij bent de persoon die het overzicht houdt en de anderen aanstuurt of helpt indien nodig. Na een dienst gedraaid te hebben is het altijd een bevredigend gevoel bijgedragen te hebben aan de gezellige avond van de aanwezige leden en andere bezoekers.

Als bestuur ben je op een heel directe, intieme manier bezig met Karpe Noktem. Samen met je medebestuurders maak je beslissingen die gevolgen hebben voor de sfeer en het algemene reilen en zeilen bij de vereniging. Dat kunnen kleine dingen zijn, bijvoorbeeld het besluit om voor iedere borrel de 'Schreeuw' te houden waarin wordt vooruitgeblitzt op de aankomende activiteiten. Of grotere, bijvoorbeeld het invoeren van een tweede vaste borrel (op de vrijdag) of de verhuizing van de bovenkamer bij Dollars naar de Villa. Dat soort besluiten moeten

natuurlijk ook door de ALV worden goedgekeurd, maar ze zijn bedacht en uitgewerkt door het bestuur. Daarnaast voer je het hele jaar door een beleid met een aantal voor jouw bestuur belangrijke speerpunten. Die kunnen algemeen zijn, bijvoorbeeld ledenwerving of een betere communicatie met de leden. Dit jaar is ledenbinding een belangrijk speerpunt. Onze vereniging is de afgelopen jaren enorm gegroeid – toen ik lid werd waren er 80 leden, nu zijn het er 175 – en dat gaat niet zonder gevlogen. Karpe Noktem is groter en massaler geworden. In zo'n grote groep voelen nieuwe leden zich minder makkelijk thuis, de drempel om actief te worden ligt hoger. Een besluit van mijn bestuur waar ik met tevredenheid op kan terugkijken is de korting voor eerstejaars op het zomerweekend. Hierdoor kwamen er veel eerstejaars naar het weekend, waarvan velen ook actief zijn gebleven. Qua ledenbinding was dit dus een geslaagde actie en dat geeft mij voldoening. Je zult nooit al je beleidsvoornemens waar kunnen maken – de praktijk is weerbaarstig en sommige voorname blijken na een paar maanden besturen toch niet zo handig gekozen. Maarieder geslaagd speerpunt is één – het is je gelukt om Karpe Noktem weer een stukje leuker en vetter te maken.

Besturen betekent ook verantwoordelijkheid. Als er iets mis gaat wordt er naar jou gekeken. Buitenstaanders zullen jou aanspreken als ware je Karpe Noktem zelf. Soms over onbenullige zaken als stickers die op universiteitseigendommen worden geplakt, soms over het samen organiseren van een

groot feest als het Tussen Twee Wereldenfeest samen met Carolus Magnus. In een zekere zin ben je

Karpe Noktem, althans voor buitenstaanders. Het vereist professionaliteit, verantwoordelijkheidsgevoel en vooral inzet. Maar bovenal dat je plezier beleeft aan wat je doet, ook als het soms moeilijk of wat minder leuk is. Want je doet het uiteindelijk voor je leden, en die zijn het niet altijd met je eens. Soms zul je besluiten moeten nemen die hen absoluut niet aanstaan, of beleidsvoornemens hebben die worden verguisd. Soms worden je eigen principes op de proef gesteld – niet alles is leuk, of liever gezegd: alles is niet leuk. Zolang je de minder leuke momenten maar niet al het leuks laat overschaduwen, want af en toe een akkefietje met een kritisch lid of een andere vereniging weegt niet tegen het neerzetten van een fantastisch kerkgala of een schijnbaar tot falen gedoomde activiteit toch nog doen slagen.

Wil je een jaar aan het roer staan van Karpe Noktem? Stuur dan een sollicitatiebrief naar de SoCo (soco@karpenoktem.nl) en wie weet zijn ze zo gek je aan te nemen.

[YW]

**we want you
on board**

Ook zin in een jaartje besturen?

Mail naar soco@karpenoktem.nl

KATTENKWAAD

Iedereen kent het geluid. Een lhoog, fel gemauw dat door merg en been gaat. Lange kreten van woede, afgewisseld met wild gekrijs en geblaas wanneer het echt mens wordt. Vechtende katten. Nog meer dan honden zijn katten ontzettend territoriale dieren die zelden met elkaar overweg kunnen. Niet vreemd, aangezien katten in het wild solitair leven terwijl wilde honden en wolven doorgaans in groepen leven. Ook in de huiselijke sfeer tolereert geen enkele kat vreemde soortgenoten in zijn of haar territorium.

Zo ook mijn twee katten, O'Malley en Marietje. Ja, ik heb ze naar de Aristokatten vernoemd. Spaar me, ik was zeven. Hoewel ze broer en zus zijn, waren O'Malley en Marietje altijd als vuur en water. Iedere dag maakten ze wel ruzie en vlogen ze elkaar aan. Na vele jaren frustratie en vechtpartijen hebben we Marietje uiteindelijk naar mijn oma verhuisd, waarna beide beesten aanzienlijk vrolijker en minder gestrest leken.

Tijdens één nacht konden onze poezebeesten hun geschillen echter wel opzij zetten. Mijn moeder en ik waren het bewuste weekend niet

thuis, maar hebben een redelijke reconstructie kunnen maken. Toen mijn moeder op zondagavond thuiskwam trof zij een waar bloedbad aan. De muren van het huis waren rijkelijk bespotterd met rode druppeltjes bloed. Een spoor van bloederige kittenpootjes liep over de vloeren en de trappen. Eerst dacht mijn

moeder aan een gewelddadige confrontatie tussen O'Malley en Marietje, maar die hadden beiden geen schrammetje. Angstig liep ze door het huis, in de verwachting een of ander monsterlijk afgeslacht beest te vinden. Niets. De buren bevestigden 's nachts een enorm kabaal gehoord te hebben: krijsende en rondrendende

katten, verwikkeld in een bruut gevecht.

Hoogstaarschijnlijk is er een vreemde kat het huis binnengedrongen. Al een behoorlijke tijd betrapten wij regelmatig katten in ons huis die er niet hoorden. Zodra wij binnenkwamen schoten ze weg, met een noodgang door het kittenluik rennend waardoor het bijna uit zijn scharnier gebroken werd. Deze nacht was de indringer waarschijnlijk betrapt door O'Malley en Marietje. Voor het eerst in hun leven waren zij eensgezind en hebben zij het arme beest nadeloos aangevallen en daarbij bruut toegetakeld. Ondanks alles is de kat er kennelijk toch nog in geslaagd de weg uit het huis te vinden om ofwel een roemloze dood te sterven, ofwel door zijn geschrokken baasjes naar de dierenambulance gebracht te worden. We weten het niet.

Moraal van het verhaal? *Don't fuck with cats.*

DE UIL

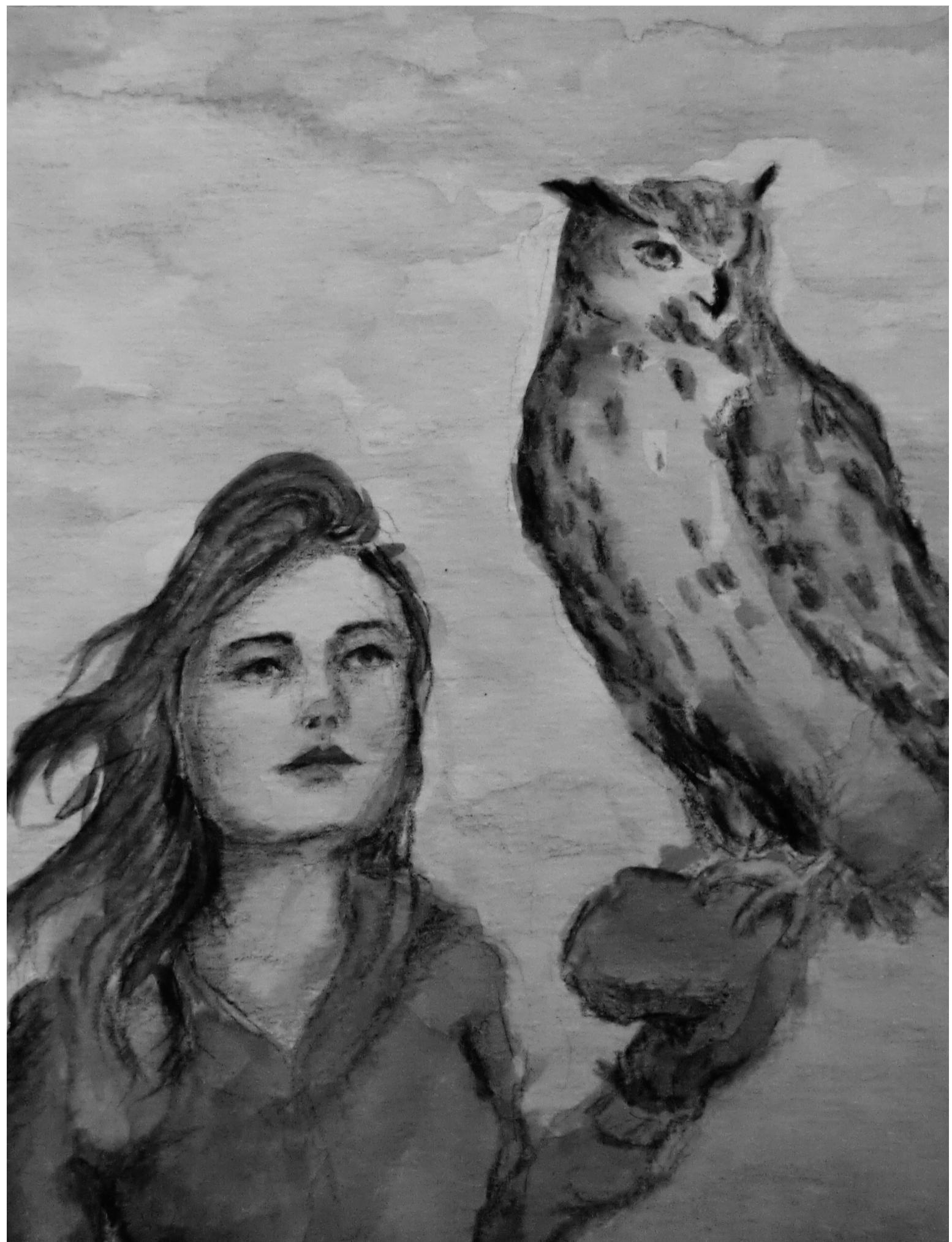
De uil is een nachtwezen en het totemdier van Karpe Noktem. Uilen zijn in de geschiedenis veel gebruikt in verschillende mythologien. Van de oude grieken tot de huidige verhalen zoals *Harry Potter* en de *Fabeltjeskrant*.

De uil werd al vroeg gekoppeld aan goden en de mysterieuze dingen in de natuur.

Al vroeg in de Griekse mythologie werd de uil gekoppeld aan de godin Athena. Zij had de slechte kraai verbannen en nam daarna de uil als favoriete gevederde vriend. Dit kwam door de grote ogen en sobere uitstraling. Er werd ook geloofd dat uilen zo goed in het donker konden zien door hun "innerlijke licht". Het werd ook gezien als een voorteken van overwinning als een uil over je leger vloog voor een strijd.

De Romeinen hadden een minder positief beeld van uilen. Een dode uil werd aan de deur gespijkerd als amulet tegen kwade dingen die de mensen in het huis teisterden. Ook was het horen van een uil een teken dat de dood nabij was. Één van de voorbeelden hiervan is de dood van Julius Caesar. "...yesterday, the bird of night did sit Even at noonday, upon the market place, Hooting and shrieking" (Shakespeare's "Julius Caesar"). Waar de uil voorbode van overwinning was voor de Grieken, was deze voor de Romeinen een teken van onheil op het slagveld. Ook werd er geloofd dat heksen in uilen konden veranderen en dan het bloed van baby's opzogen.

Ook bij andere volken bestaat de uil als onheilsbode. In het christendom bijvoorbeeld als avatar van de duivel. Hierbij staat hij vooral symbool voor de hoofdzonde van gierigheid. Maar ook andere hoofdzonden hebben in sommige afbeeldingen uilen staan. De reden dat de uil voor duivels en onheil stond, komt door het feit dat ze

voornamelijk in het donker leven en een imposante gedraahte hebben. In het donker waren veel mensen bang voor ze, omdat ze dachten dat het duivels waren in plaats van dieren.

Toch is het imago van de uil de afgelopen eeuwen wel beter geworden. Tegenwoordig wordt de uil weer gezien

als het wijze wezen dat Athena koesterde. In veel films wordt de uil als een goedaardig dier vol wijsheid neergezet. Wie kent uit zijn jeugd nou niet de *Fabeltjeskrant*? Meneer de Uil (voornaam: Jacob) die de fabels van Jean de la Fontaine vertelde. Ook films zoals *Harry Potter* laten een andere kant zien van uilen.

Tegenwoordig associëren we uilen met jagen en uit de films van *Harry Potter*. Het zijn prachtige wezens, maar vroeger waren ze dus niet altijd welkomke gasten. Zullen we deze dieren dus gewoon laten vliegen en ze ons nachtbrakers leven laten vertegenwoordigen.

KATERS

Bij een studentenvereniging wordt wel eens wat gedronken. Soms zelfs nogal veel. Nog zeldzamer: iets te veel. Vandaar dat het ons meest bekende en het door ons meest gekoesterde beestje de kater is.

Op de dinsdag- of vrijdagochtend, in de vroege collegebanken, besluiten ze je. Met hun nagels gestrekt en hun rug gekromd springen ze op je af, hun poten diep in je slapen drukkend. Auw, denk je, terwijl je aandacht op het college verzwakt. Tsja, had je maar minder moeten drinken.

Katers zijn er in alle soorten en maten. Groot en klein, snoezig en brutaal, dik en vadsig of dun als diarree. Hier een overzicht van de meest voorkomende katers.

DE SCHATTIGE KITTEN

De kitten is eigenlijk nog niet echt volgroeid. Een kater-in-wording, zeg maar. Maar, zoals velen weten hebben kleine poesjes ook vaak een speels karakter. Als je te snel opstaat, of een onverwachte beweging maakt, springt hij op je hoofd en zet hij zijn gespreide klauwen in je voorhoofd. Een zeurderige hoofdpijn volgt. Gelukkig: net als met zijn grotere rasgenoten

ebt hij langzaam weg als je hem genoeg water en brokjes geeft.

DE SIAMEES

Geen kat om zonder handschoenen aan te pakken. Volgt vaak na het drinken van teveel sake. Door zijn dunne, slinkse karakter kan hij je besluiten, waardoor hij vaak onverwacht toeslaat. Gaat vaak gepaard met dunne ontlasting.

DE STRAATKAT

De straatkat (of stray in het Engels) is een kat die je vaak ziet op de gezichten van sjofele heren, die in de ochtend al of niet op straat gevonden kranten verkopen aan nietsvermoedende treinreizigers. De kater komt voort uit slecht gefermenteerde druivenrot en sulfieten, en ook deze kater zal dus een wellicht meer dan jeukend gevoel in je hersenstam veroorzaken.

DE SNOW LEOPARD

Dit is een kater die vaak gehouden wordt door mensen die 'nog even een glaasje gaan doen'. Mensen die er trots op zijn dat hun versgemalen koffiebonen niet alleen fair trade, maar ook nog eens organisch èn biologisch geteeld zijn. Mensen die een sterke mening hebben over teak-hout, en deze niet onder stoelen of banken willen steken. Mensen die rijden in een witte Toyota Prius met rode stickers op de zijkanten voor een 'sportieve look'. Wordt niet zelden vergezeld

van vloeibare oprispingen en - inkoppertje - constipatie.

DE TIGER TANK

Een flinke kolos van een kater waar geen enkel middel - of het nu water, eten, hardlopen of een flinke dosis ibuprofen - tegen lijkt te helpen. Je hoort hem al van een afstandje.

DE SABELTANDTIJGER

De moeder aller katers. Letterlijk van prehistorische proporties. Van deze kater krijg je het gevoel dat je sinds het Pleistoceen - dat is meer dan tienduizend jaar geleden! - onder een groot granieten rotsblok hebt gelegen. Je lendenen voelen gekneusd, je hoofd klopt en je maag wentelt zich als een slagschip in je romp.

HET JACHTLUIDAARD

Om een lang verhaal kort te maken: hij loopt je er aan alle kanten uit.

MYTHOLOGIE

FEITJES DIE JE ALTIJD AL WILDE WETEN

Dat mensen en dieren veel met elkaar gemeen hebben is een bekend feit. Maar wat gebeurt er als je mensen en dieren combineert? Bekende voorbeelden zijn de centauren, zeemeerminnen (en uiteraard zeemeermannen) en weerwolven. Maar er zijn ook minder bekende voorbeelden van mens-dier kruizingen, die op hun beurt een belangrijke rol spelen in de samenleving waaruit ze stammen.

Een goed voorbeeld zijn de Gorgonen. De bekendste Gorgo is Medusa. Medusa stamt voort uit de Griekse mythologie, maar Medusa was niet de enige. De Gorgonen zijn de drie dochters van de zeegoden Phorcys and Ceto; Medusa, Stheno en Euryale. Deze drie vrouwen hadden slagtanden, handen van brons, gouden vleugels en slangen in plaats van haren. Medusa is de meest bekende

van de drie. De slangen die ze had als vervanging voor haren zouden mensen kunnen verstenen zodra ze haar

aankeken. Het verhaal gaat dat Medusa met Poseidon zou hebben geslapen, waardoor Athena, uit wraak, Medusa's haar in slangen veranderde. Medusa was sterfelijk

dus. Sekhmet wordt vaak vergeleken met Hathor, en dan vooral de destructieve kant.

en werd als gevolg vermoord door Perseus, die haar hoofd afhakte. Uit Medusa's bloed kwamen vervolgens Pegasus, een gevleugeld paard, en Chrysaor, een reus, voort.

Medusa is een veelgebruikt voorbeeld van het kwaad. Een voorbeeld van een godin die bestond uit een mens-dier combinatie is de Egyptische Sekhmet. Sekhmet was de godin van de vergelding, ziekte en leeuwinnen. Dit laatste is niet verrassend, aangezien Sekhmet een leeuwenkop had in plaats van een mensenoofd. Daarnaast symboliseert ze de destructieve kracht van de zon. Een godin om niet aan je slechte kant te krijgen

De Griekse mythologie biedt ons ook de Minotauros (Oudgriekse spelling). Bestaande uit het lichaam van een man met de kop en staart van een stier is de Minotauros een van de bekendste wezens uit de Griekse mythologie. De Minotauros is het resultaat van de affaire tussen Pasiphae, de vrouw van Minos, en een stier. Dit kwam voort uit een wraakactie van Poseidon. De Minotauros was al snel gevaarlijk en leefde van mensenvlees. Daarom werd hij opgesloten in een doolhof, waar hij het meest om bekend staat. Dit doolhof, het Labyrinth, werd ontworpen door Daedalus. Elk jaar werden er zeven Atheense jongens en meisjes het doolhof ingedreven

die als voedsel voor de Minotauros dienden. Dit gebeurde totdat Theseus uiteindelijk de Minotauros versloeg. De Minotauros leeft voort in de mythologie en wordt ook veel gebruikt in literatuur en kunst.

Gelukkig zijn er ook wezens die zo prominent aanwezig zijn dat ze in meerdere culturen en mythes voorkomen. De Sfinx is hiervan de bekendste. De Sfinx is vooral bekend in de Egyptische en Griekse mythologie, al is de Sfinx uit de Egyptische degene die het meest gebruikt wordt. De Aziaten hebben ook een Sfinx, maar in tegenstelling tot de andere twee is deze Sfinx nog levend. Ook hier is de Sfinx een combinatie tussen mens en dier.

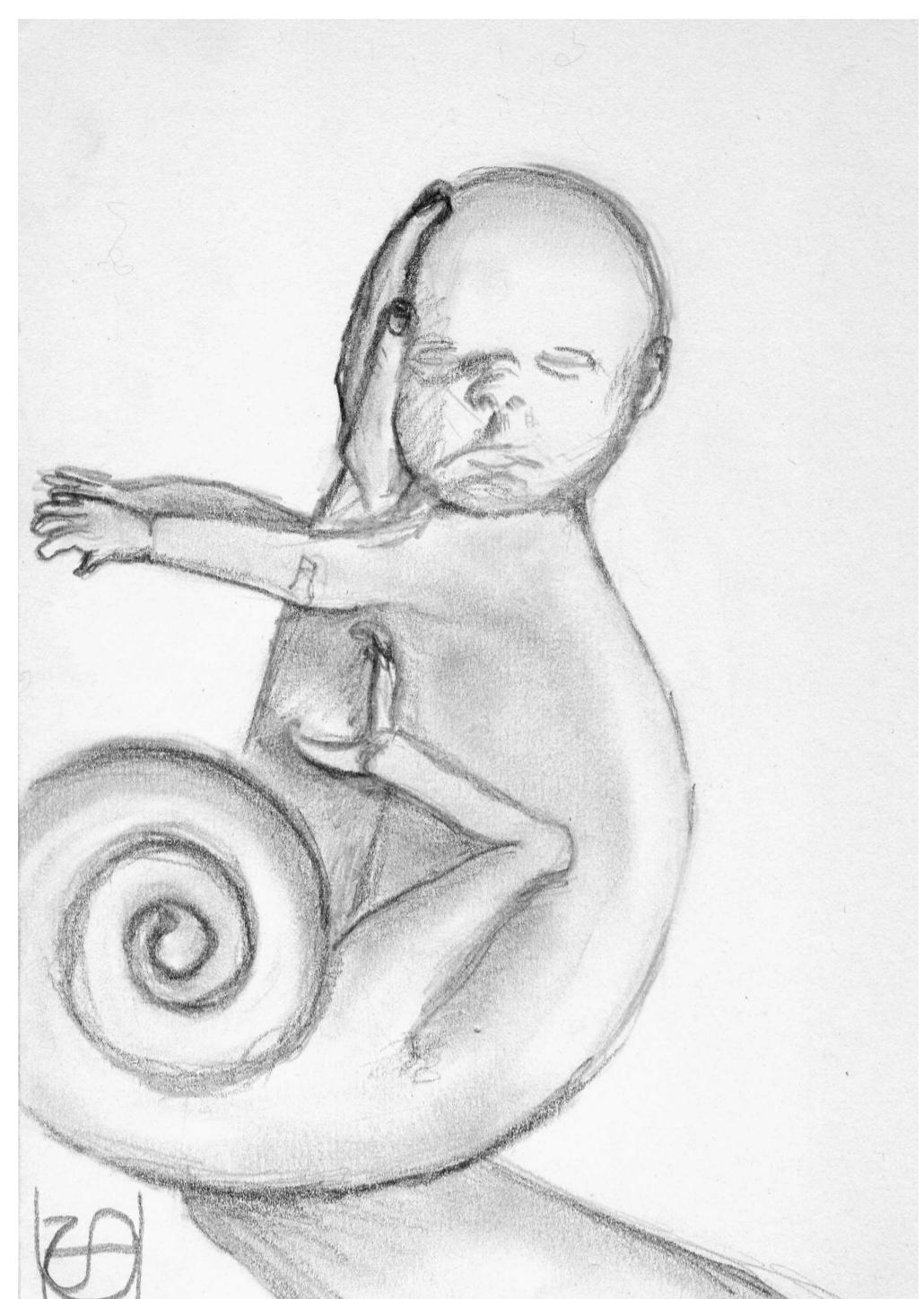
De Egyptische Sfinx bestaat uit het hoofd van een man en het lichaam van leeuw. De Griekse Sfinx daarentegen heeft het hoofd van een vrouw en het lichaam van een adelaar. De Sfinx staat er vooral om bekend dat het in raadsels spreekt en het degene die een fout antwoord geeft opeet. De bekendste vraag stamt voort uit de Griekse mythologie:

"Wat heeft 's morgens vier benen, 's middags twee benen, en 's avonds drie?"

Het antwoord hierop kwam van Oedipus, namelijk,

de mens. In Egypte is de Sfinx vooral een symbool en wordt dan ook op vele plaatsen gevonden, vooral vanuit het oude Egypte. Tegenwoordig wordt de Sfinx nog vaak gebruikt in verhalen. Zo wordt er een Sfinx in *Harry Potter* gebruikt. Deze Sfinx is gebaseerd op de Griekse versie, aangezien zij raadsels stelt aan Harry en hij deze goed moet beantwoorden om langs haar te komen. Toch is de Sfinx het meest gelinkt aan de Egyptische mythologie.

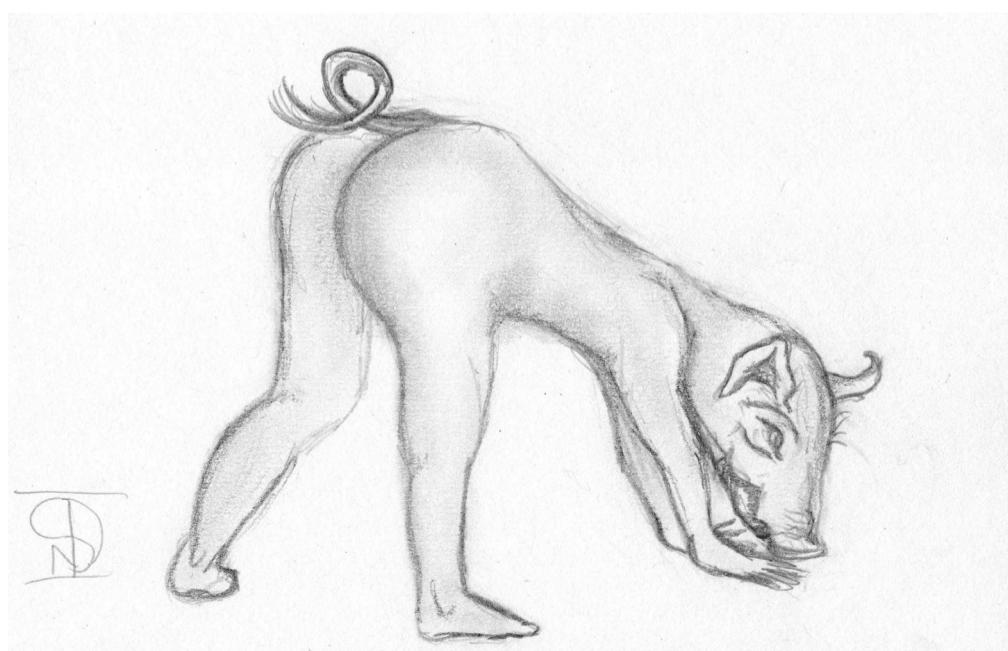
De Kelten leveren ook mythologische wezens die direct gelinkt zijn aan dieren. Morrigan, de godin van de oorlog, is hier een goed voorbeeld van. Al is Morrigan niet een kruising tussen een mens en een dier; Morrigan wordt wel vaak beschreven in de gedaante van een raafl. Op deze manier vloog ze over de oorlogsvelden en kon ze alles goed in de gaten houden. Morrigan is de verzamelnaam voor Babd, Macha en Nemain, die samen de godin Morrigan vormen. In andere verhalen is Morrigan zelf onderdeel van de triade die samen met Macha en Nemain wordt gevormd. Een Keltische bijnaam voor de godin is ook wel Badb Catha, wat oorlogsraai bekend. Morrigan is, net als de Sfinx, een bekend wezen. Zo wordt ze vaak als karakter in boeken gebruikt. Een voorbeeld hiervan is de serie over

Nicholas Flamel van Michael Scott. Hierin is Morrigan onderdeel van de triade met haar zussen en heeft ze de macht over de kraaien in de omgeving en kan ze met hen vliegen.

Ook zij worden veelal afgebeeld met een fluit.

Mythologie geeft veel mens-dier combinaties, teveel om op te noemen. De wezens die half mens en half dier waren, waren machtiger en speciaalder dan normale mensen. In sommige gevallen werden ze van de mensheid gehouden, maar in vele gevallen zijn ze aanbeden en geëerd, om te voorkomen dat ze hun wraak op de mensheid zouden richten. Oppermachtig dus! De wezens worden nog altijd gebruikt en herkend en spelen tegenwoordig een belangrijke rol in literatuur.

[EL]

BEESTACHTIGE FEESTEN

Het BeestFeest is bij iedere KN'er een bekend fenomeen. Oorspronkelijk een feest van de bétakoepel Olympus trekt het tegenwoordig mede dankzij Karpe Noktem, wat zo ongeveer de complete kleine zaal van Doornroosje heeft gemonopoliseerd, een steeds breder niet-bétapubliek. Iedere eerste donderdag van de maand trekt weer een grote groep KN-leden naar Roosje voor een onvergetelijke avond.

Een Akta over de relatie tussen mens en dier kan natuurlijk niet zonder een analyse van het BeestFeest. Want hoe beestachtig is het BeestFeest nu eigenlijk?

Wanneer de deuren van Doornroosje opengaan en de eerste bezoekers de nog grotendeels lege zalen indruppelen waar al enthousiast muziek wordt gedraaid, zijn zij als dieren die een nieuw territorium betreden. Voorzichtig kijken zij rond, de nieuwe ruimte in zich opnemend. De omgeving wordt uitvoerig geïnspecteerd alvorens hij veilig is verklaard en er wat ontspannener gedanst en gelachen kan worden.

Het BeestFeest is vaak een moment waar nieuwe – romantische – banden gesmeed worden en oude worden verbroken. Waar veel dieren rond het paarseizoen lichamelijke veranderingen ondergaan – fellere kleuren, opvallende kuiten of keelwammen, grotere geweien – zijn mannelijke en vrouwelijke aanwezigen zijn dan extra opvallend uitgedost,

met felgekleurde en schreeuwende bandshirt, egaal zwart leer of juist heel vrolijke en kleurrijke kledij. De jacht kan beginnen.

Taarmate de avond vordert, de muziek steeds harder klinkt en er steeds meer alcohol in het lichaam is verdwenen, neemt dit paringsritueel toe in intensiteit. Om hun

agressie en kracht te tonen zwaaien de – meestal – mannen woest met hun lange haaren en laten zij een luid gebrul horen. Dit gedrag toont opvallende gelijkenissen met dat van hagedissen die hun territorium verdedigen tegen bin�nendringende soortgenoten – zij gaan dan fel met hun kop op en neer knikken. Het gebrul toont nog de meeste gelijkenis met een bronstig hert. Mannelijke en vrouwelijke feestgangers gaan zich ook te buiten in heuze paringsdansen met steeds meer lichaamscontact, daarbij opvallend lijkend op paradijsvogels.

In de vroege ochtenduurtjes zijn de meeste BeestFesters afgemat van het vele dansen en drinken, en keren zij terug naar huis. Sommige paringsdansen worden bezegeld, anderen niet. Het BeestFeest heeft haar naam in ieder geval weer waargemaakt.

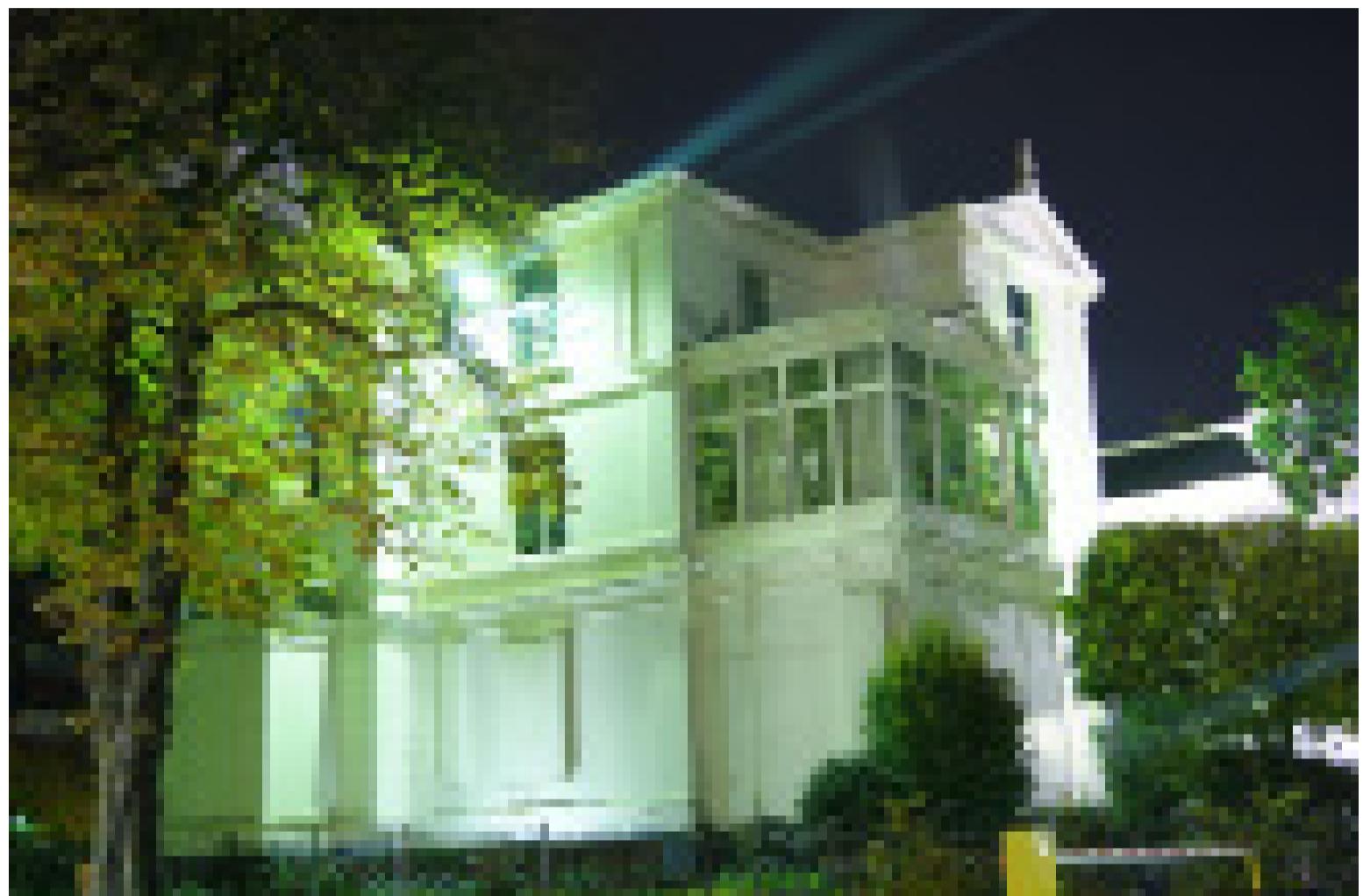

Villapolitiek: Een voortdurende strijd

De pandcommissarissen van de Villa van Schaeck komen zo'n zes tot acht keer per jaar samen voor een overleg. De samenwerking en huidige gang van zaken binnen het gebouw worden dan besproken. Er wordt lustig op los gediscurseerd, hoewel we het vaak snel eens worden. Toevallig bestaat de groep dit jaar uit zeven mannen en slechts één vrouw. Ook Michel, de pandbeheerder vanuit het Stichting Nijmeegs Universiteitsfonds (SNUF) is bij deze overleggen aanwezig.

Op dit overleg wordt een opzetje gemaakt voor het eerste Villafeest van het collegejaar. Daarnaast gaat het ook over huur en hoe de prijzen hiervoor tot stand komen. Het SNUF maakt geen winst op de Villa. De baten uit de verhuur van de secretariaten en zalen, zijn ongeveer gelijk aan de kosten voor het onderhoud. Tot dusverre niets vreemds eigenlijk.

Dan komt echter een mededeling die mij toch wel versteld doet staan. Jaarlijks wordt er namelijk zo'n 1800 euro besteed aan de bestrijding van ongedierte – muisen in het bijzonder. Uiteraard

snap ik dat men in een dergelijk oud en groot gebouw hier last van heeft. Schijnbaar is er zelfs een keer een muisje gezien op het secretariaat. Hoewel ik liever ook geen muizen in het gebouw heb, vraag ik me toch af of dit geld wel efficiënt gebruikt wordt. Een dergelijk bedrag zou toch ruim voldoende moeten zijn om de

komende 5 jaar van het probleem af te zijn.

Als ik wat langer nadenk over het muizenprobleem snap ik het eigenlijk ook wel weer. Beter te veel, dan te weinig bestrijding in dit geval. We willen namelijk toch wel al lemaal het gevoel hebben uit schone glazen te drinken. En

als we dan een keer een zaaltje hebben hoeft dit niet naar ongedierte te ruiken. Al met al besluit ik uiteindelijk, onder dwang, maar wat meer te poetsen op het secretariaat en om te proberen het opgeruimd te houden.

We gaan verder met de volgende puntjes. Uiteraard is het cliché kippenhok niet van toepassing op de overleggen van de voornamelijk uit mannen bestaande groep pandcommissarissen. Het verloopt telkens lekker vlot en er wordt wel af en toe geprapt, maar in ieder geval niet onnodig lang gezeurd. De samenwerking tussen de verenigingen gaat ook goed. Af en toe komen de besturen bij de activiteit van een ander op bezoek. Een en ander gaat vaak gepaard met veel bier en nog meer gezelligheid. Dat we ons dan af en toe als beesten gedragen, dat mag zeker in deze Akta wel gezegd worden. En wat mij betreft is dit ook hoe het hoort.

[KB]

1800 euro ging naar 'muizenbestrijding'

Kerstgala

Misschien dat de entree voor velen een beetje verregend was, maar iedereen die op het Kerstgala van zaterdag 17 december was, heeft die dag een mooie avond gehad. Er liepen een hoop mooie mensen rond, ook al moesten sommigen bij binnentreden eerst hun kapsel checken en wat broeken en/of rokken verwisselen. Of het nou eindigde in een diep gesprek ergens in een hoekje van de zaal, een hartstochtelijke ervaring in een ander (of hetzelfde) hoekje van de zaal, een uitbundige dans in het middelpunt van de aandacht of een dronken dutje op de grond bij de uitgang, iedereen heeft er bijzondere herinneringen aan over gehouden.

De locatie op zich zorgde al voor een goede sfeer, met uitzicht op een prachtige molen en versieringen die het binnen zowel winter als kerst maakten. De ruimte was in twee zalen verdeeld, waarbij

de ene vooral voor fotogenieke mensen en rustige momentjes gebruikt werd, en de andere voor barhangen en dansen. Alles was afgekocht, dus iedereen kon naar hartenlust

drankjes bestellen, en er werden zo nu en dan hapjes rondgebracht.

Ondanks het feit dat het feest een eindtijd had,

heeft iedereen zich volgens mij enorm vermaakt. Met of zonder date. Met of zonder alcohol.

[AR]

CARNIVOORTJE PESTEN

Ik ben een slechte eet-hippie de laatste tijd. Laks, vooral. Voelde ik me vroeger al schuldig alleen aan biefstuk dacht, tegenwoordig kan ik schaamteloos genieten van een niet-biologisch broodje cervelaat, en als ik een stapel pannenkoeken bak wil ik er zeker een met spek. Nu zou ik als argument kunnen aanvoeren dat ik tegenwoordig geen bijbaan meer heb en dus geen geld heb voor duur milieuvriendelijk spul, maar dat is natuurlijk geen echt excus; als je het goed doet, is vegetarisch eten vaak nog goedkoper. Ik ben gewoon aan het struisvogelen.

Er waren dagen dat dit allemaal anders was. Als ik vrienden de eten had, kookte ik steeds vegetarisch, zelfs – of: juist! – als ik een verstokte carnivoor te eten kreeg. Zo kreeg ik vorige zomer eens iemand te eten met wie ik weliswaar veel raakvlakken had, maar absoluut niet in eetgedrag. Terwijl ik het liefst een pan chili sin carne verorberde, of een pasta met groenten, zweerde zij bij de oer-Hollandse combi van aardappelen-groenten-vlees. Sterker nog, ze kon zich niet voorstellen dat een maaltijd zonder een portie dood dier lekker zou zijn.

Je begrijpt: die uitdaging nam ik met beide handen aan. Toevallig had ik net een week eerder samen met m'n huisgenootje geëxperimenteerd met het zelf maken van pesto. Ik was die zoute prut uit potjes meer dan zat en had vaak gehoord dat er zo'n enorm verschil is tussen Bertolli's fabrieksmengsel en verse pesto uit de blender. Dat bleek een understatement. Verse pesto is fantastisch, vooral in combinatie met gnocchi di patate – een soort ovale balletjes van aardappel en tarwemeel.

Natuurlijk was ik toch een beetje zenuwachtig, toen ik de maaltijd – gegarneerd met pijnboompitjes en verse parmezaan – opdiende aan mijn vleesliefhebbende gast. Je weet immers hoe smaken verschillen. Maar weet je wat? Het bleek zo'n succes, dat ze het recept vroeg en het gerecht diezelfde week nog drie keer voor haar eigen gasten heeft gemaakt. Nu, een jaar later, kan ik haar er nog steeds voor wakker maken, en inmiddels kookt ze ook zelf zo nu en dan vegetarisch.

Dus heb jij ook wat overtuigingskracht nodig om je vega hippie-aard te verdedigen? Wil je indruk maken op je date/je ouders/je huisgenoten? Of ben je stiekem zelf zo'n gewoontedier dat elke dag weer in het vleesschap graait? Loop voor de verandering eens naar de kaasvirtine (of, beter nog: haal de parmezaan en pecorino op de markt, verser en stukken goedkoper!) en zet je blender aan. Eet smakelijk!

Pesto gnocchi

voor 2 personen

1 pak gnocchi di patate (vacuum verpakt, zoek in het pastaschap)
 1 basilicumplantje
 1 teentje knoflook
 flinke hand versgerasppte grana padano (parmezaanse kaas)
 flinke hand versgerasppte pecorino (Italiaanse schapenkaas, lijkt op parmezaan)
 ca. 20 gram pijnboompitjes
 olijfolie
 versgemalen zwarte peper
 zout naar smaak

1. Pluk ongeveer 2/3 van de blaadjes van de basilicum. Snijd de knoflook fijn, rasp de kazen en doe ze met de basilicumblaadjes en pijnboompitten in de blender.

2. Voeg een flinke scheut olijfolie toe (echt, wees niet zuinig!) en zet de blender aan. Als de smurrie niet goed mengt, voeg je nog wat extra olie toe. Schraap af en toe de wanden van de blender schoon met een spatel en blijf blenden tot de pesto een bijna gladde, felgroene pasta is. Proef op smaak en voeg ruim peper en eventueel wat zout toe – niet te veel, de kaas is immers ook al zout.

3. Kook de gnocchi in 3 minuten gaar, giet af en meng de pesto door de gnocchi. Soms houd ik wat pesto over, kijk en proef dus hoeveel je toevoegt tot het lekker op smaak is maar niets overheerst.

Maak de gnocchi op je bord nog lekkerder door ze te bestrooien met zwarte peper en geraspte pecorino/parmezaan. Geroosterde pijnboompitjes zijn ook een aanrader, en een verse salade met simpele dressing past hier goed bij.

Column

De nasmaak, deel 12: Hoe ze ons herinneren

Als je dit leest, is de kans groot dat je lang haar hebt en een DAB-biertje aan het drinken bent. Met grote waarschijnlijkheid heb je een Apple-product in de broekzak van je wijde broek. Je draagt misschien een t-shirt, van een band of iets anders herkenbaars: naar alle waarschijnlijk ironisch bedoeld.

Sorry, lezer, als ik je beleidig. Als ik je wegstop in hokjes. Je laat voldoen aan clichés. (Er wordt weleens vergeten dat de veroorzaker van een cliché niet noodzakelijkerwijs de aanstichter is, maar degene die hem toepast.)

Clichés dienen vele doelen. Het maakt de wereld overzichtelijker en behapbaarder. Het legt ongegronde verbanden waar deze rationeel ontbreken. Het maakt de zaken makkelijker; wellicht makkelijker dan redelijk is, maar dat nemen we dan maar voor lief.

Ook het beeld dat we van de tijd hebben is doorspekt met clichés. Denken we aan de jaren zestig, zien we hippies. De jaren tachtig: disco, rollerskates en glamrock.

Onze jaren zullen hun eigen stigmata nog moeten ondergaan. We leven in een tijdperk van dubstep en studentenprotest, van vreemdelingenhaat en v-halzen.

De geschiedenis wordt geschreven door de winnaars. Laten we hopen dat ze het goed met ons voor hebben.

[RS]

[SG]

Leden doorgelicht

Met deze keer... Dennis van de Laat

1. Mijn lievelingskleur is...?

Oranje

2. Liever een broodje poep, dan...?

Nee, ik sterf nog liever door verhongering dan mezelf zo te vernederen. Dat is dan tenminste mijn eigen keuze.

3. Dit boek snapte ik niet...?

Het eerste boek dat ik niet doorkom moet ik nog tegenkomen...

4. Mijn favoriete wapen is...?

Dat is een gedeelde eerste plaats tussen de Mongoolse compo-sietboog en de Japanse

katana. Beiden zijn wat mij betreft een symbool van menselijk vernuft, zowel in functie als elegantie.

5. Wat doe jij op je pannenkoek...?

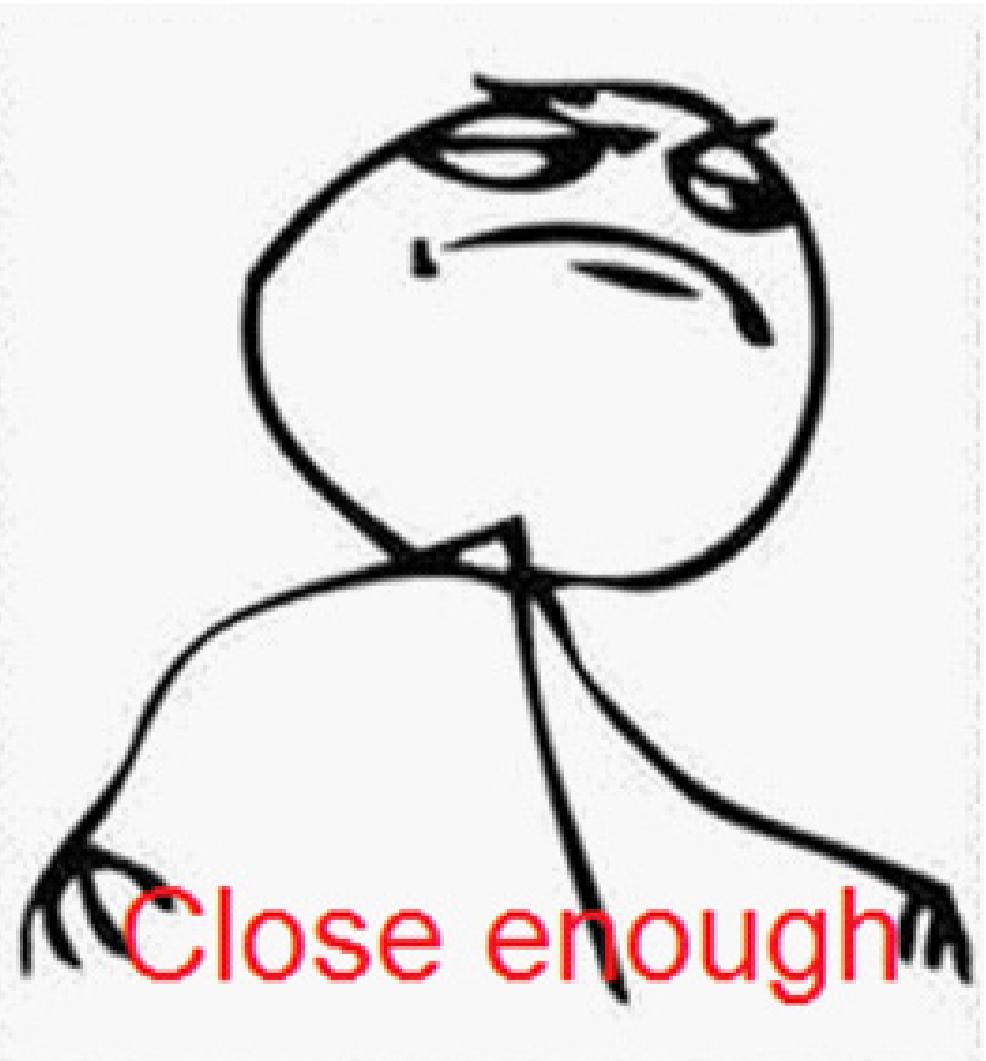
Bacon, wat anders?

6. Mijn favoriete nachtelijke bezigheid is...?

Naast slapen? Vaak lees ik wat wanneer ik niet kan slapen, wat vaak voorkomt. Zo heb ik pas nog Abbot's 'Flatland' gelezen, en daarvoor Sun Tzu's 'Art of War'.

7. Wie vind jij een uilskuiken...?

Geert Wilders, al is dat eerder een beleidiging voor uilskuikens. Mijn excuses daarvoor.

MENSENWERK

Wild en ongeremd

klinkt meteen heel aanlokkelijk

**maar kan ook slaan op een doorgeslagen idoot
in plaats van een sensueel vrijgevochten held**

**Instinctief komt qua betekenis als bijvoeglijk
naamwoord dicht bij paranormaal
toch is instinctief in de praktijk vaak alleen
maar eros[1] en thanatos[2]**

**Sluw als een vos, zwijgzaam als een uil, apro-
ductief als een lriaard**

**Het is een beestenboel van kuddes en jagers
hier hoe wij zo leven**

[NN]

[1] Eros: de Griekse god van de zinnelijkheid, het verlangen naar schoonheid en de lichamelijke liefde

[2] Thanatos: in Griekse mythologie de personificatie van de dood

8. Ik doe een moord voor...? mocht ik de kans krijgen, over lijken gaan.

Een wereld met minder stress en egoïsme, waar mensen op elkaar letten en niet alleen voor zichzelf leven. Ik ben de bureaucratie zat, de politiek van valse beloftes en alle propaganda die hiermee gepaard gaat. Minder individualisme, meer collectivismus, maar zonder aan vrijheid en privacy in te leveren; daarvoor zal ik,

9. Dit tegeltje hangt bij mij aan de muur van het toilet...?

Ehm.. nee, niet echt =S

11. Waar is vraag 10 gebleven...?

Omnom nom nom... =)

12. Teken jezelf

Quotes

Koen (ernstig): 'Ik ben pandcommissaris, niet plantcommissaris!'

Stan: 'Er zit sesamzaad op, mag je dat hebben?'

Robin: 'Ja. Ik ben allergisch voor noten, maar niet voor zaad.'

Roy (vermoeid, over zijn verjaardagscadeau): 'Niet wéér een lading porno...'

Annemiek: 'Ik wilde net zeggen hoe schattig je erbij lag en toen kreeg je zijn slurf in je gezicht!'

Paul v L. (tegen Stan): 'Ik ben benieuwd hoe ver ik die gummiknuppel in jouw anaalkanaal kan inbrengen.'

Marlies: 'Quote dit maar niet; deze haalt het verreweg niet bij de gummiknuppel van Paul en Stan.'

Michiel 2: 'Ja, die ging er soepel in ja.'

Actiepuntje van de FeestCie: 'Robin maakt een gleuf in Julians doos'.

Chaim: 'Ja, ik heb ook weleens van die fantoomtrillingen in mijn broek!'

Michiel v. L. (tegen Koert en Sara): 'Jullie genitaliën zijn echt zoveel sympathieker dan die van mij.'

Stan: 'Nikie had bijna seks gehad met Sara!'

Koen: 'Wie niet?'

Carlien: 'Is het een bodypaint met een happy end?'

Marlies: 'In de NDGRND hoef je je broek toch niet aan te houden?'

Michiel v.L.: 'De vorige keer dat ik er was draaiden ze dubstep. Mijn broek leek niet echt noodzakelijk.'

Stan: 'Als ik iemand zie kotsen pak ik of Iris of Louise bij de haren... Waarschijnlijk Iris omdat Louise groter en sterker is.'

Chaim: (bij het opscheppen van eten): 'Dames eerst. Dan weten we of het giftig is.'

Rik S.: 'Ik wil later ook tamboerijnvrouwje worden!'

Nienke (over de beeltenis van Jille op de bierkaarten): 'Nou, hij is een beetje wazig, en als je hem op een afstandje bekijkt en Jille verder niet kent, ziet-ie er nog best goed uit.'

Bregtje: 'Je had een nerdgasm, maar volgens mij fakete je hem!'

Ids: '... alleen maar granny-porn.'

Noktíviteiten

Dinsdag 13 maart - Bestuursvoorlichting

Zit je nog te twijfelen of je wil solliciteren naar het KN-bestuur, of weet je het al zeker? Kom in beide gevallen gezellig langs op het secretariaat voor de bestuursvoorlichting! Hier kunnen jullie allerlei praktische, inhoudelijke en andere prangende vragen over het besturen van onze mooie vereniging stellen aan het huidige bestuur.

Begin: 20.00

Locatie: Secretariaat, Villa van Schaeck

Vrijdag 16 maart - Avondeten

Lekker samen eten op de Villa! Het menu is geheel in de stijl van het zombiefilmfestijn!

Voorgerecht: bloederige tomaten- of champignonsoep.

Hoofdgerecht: bloederige spaghetti bolognese.

Nagerecht: chemische bloederige drilpudding.

Begin: zaal open 18.30, opdiening 19.00

Locatie: Borrelruimte, Villa van Schaeck

Georganiseerd door: CHEF

Vrijdag 16 maart - Zombiefilmfestijn

Uw hersenverslindende Integracie organiseert vrijdag 16 maart een filmavond die geheel in het teken zal staan van de levende doden. Houd je van martelingen, afslachtingen en/of kannibalisme (her en der doorspekt met een flinke vleug humor) dan is deze avond echt iets voor jou! Pak je shotgun (of schep), en geniet van enkele legendarische thriller/komediefilms, die we nog niet verklappen. De avond zal plaatsvinden in een – gezombifieerde – borrelruimte, en start om 20:30 uur.

Begin: zaal open 20.30, aanvang 21.00

Locatie: Borrelruimte, Villa van Schaeck

Georganiseerd door: IntegraCie

Vrijdag 16 maart - 18 maart - Keulenweekend

Noch einmal! Deze tweede poging om ons naar Keulen te begeven wordt gegarandeerd een succes. Er zijn dan wellicht geen kerstmarkten meer, maar Keulen is nog steeds een stad van enorme winkelstraten, een rijke historie en een uitgaansleven waar je tevreden katers aan overhoudt. Uiteraard zorgt de BarocCo ervoor dat je al deze aspecten ruim voldoende kunt beleven.

Inschrijving gesloten!

Maandag 19 maart - Commissieborrel

Karpe Noktem kent vele commissies. Benieuwd welke dat allemaal zijn? Of lijkt het je leuk om voor een commissie actief te worden? Dan is de commissieborrel de juiste plek voor jou! Hier zullen de commissies zich presenteren en kunnen mensen zich bij hen inschrijven. Mis deze kans niet en kom ook!

Begin: 21.00

Locatie: Kelder, Villa van Schaeck

Donderdag 22 maart - Hippiefeest

Verdere informatie volgt

Locatie: Grote Zaal, Villa van Schaeck

Georganiseerd door: Knuf

Vrijdag 23 maart - Zusjesfeest Liber

Verdere informatie volgt

Vrijdag 23 maart - Externe debatavond

Verdere informatie volgt

Begin: 21.00

Locatie: Borrelruimte, Villa van Schaeck

Georganiseerd door: Delico

Zaterdag 24 maart - Filmavond: Fight Club

De eerste regel van Fight Club is dat je niet praat over Fight Club. We zouden geen goed-geaarde alternatievelingen met lach aan maatschappelijke conventies zijn als we deze regel niet kordaat met de voet zouden treden. Naast dat Fight Club namelijk een meesterlijke film is, is het begonnen als meesterlijk boek, iets wat de meeste mensen niet weten. Vanavond gaan we de film kijken, en daarna met elkaar in discussie over de maatschappelijke thema's die daarin aan bod komen.

Begin: zaal open 20.00, start film 21.00

Locatie: zie ledenmail

Georganiseerd door: BarocCo